Μθ 5,5

Ἕνα ἀναστημένο παιδί

- Ὁ Θύμιος ἀναστήθηκε!

- Ναί, ἀλήθεια σοῦ λέει, πέθανε ὁ Θύμιος πού ξέραμε. Τώρα αὐτός εἶναι ἕνας ἄλλος, νέος Θύμιος!

- Δέν σᾶς καταλαβαίνω, τί ἐννοεῖτε; ρωτᾶ γεμάτος ἀπορία ὁ τρίτος τῆς παρέας.

- Ξέρεις τί σημαίνει, μᾶλλον τί σήμαινε, Θύμιος... Ὅλο νεῦρα! Μέ τό παραμικρό ἄναβε. Σωστό θηρίο γινόταν. Ἄντε νά τόν συγκρατήσεις, νά τόν μαλακώσεις... Ὅλο φασαρίες δέν εἴχαμε;

- Ἕνα παιχνίδι ἥσυχοι δέν μπορούσαμε νά τό εὐχαριστηθοῦμε. Ὅλο ἀδικημένος ἦταν τάχα ὁ Θύμιος καί μᾶς ἔκανε ἀντάρα...

- Ἔ, λοιπόν;

- Λοιπόν, τώρα ὅλα ἄλλαξαν. Εὐγενικός, καλοσυνάτος, ὑποχωρητικός!

- Μά πῶς ἔγινε αὐτό;

Ὁ Θύμιος εἶχε τό μυστικό του. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι εἶχε παραγίνει τό κακό. Δέν μποροῦσε νά ἐλέγξει τόν ἑαυτό του. Μέ τό παραμικρό θύμωνε. Ὅλοι τόν νευρίαζαν. Πῆγε, λοιπόν, καί βρῆκε τόν Κατηχητή του. Ζήτησε τή συμβουλή του. Κι ἐκεῖνος τοῦ μίλησε ὥρα πολλή μέ στοργή κι ἀγάπη. **«Μακάριοι οἱ πραεῖς»** (Μθ 5,5), τοῦ τόνισε, δίδαξε ὁ Χριστός μας. Δηλαδή, τρισευτυχισμένοι αὐτοί πού δέν θυ-

μώνουν εὔκολα, ἀλλά ἔχουν τήν ἀρετή τῆς πραότητας.

Πῶς ὅμως νά μάθει ὁ Θύμιος αὐτό τό δύσκολο μάθημα, πού νιώθει νά βράζει τό αἷμα του μέ τό παραμικρό;

Κι ὅμως, τό θαῦμα ἔγινε! **Νικήθηκε τό θεριό πού λέγεται «θυμός»!** Πῶς; **Μέ τή δύναμη τοῦ Χριστοῦ.**

Κατάλαβε τό παιδί τό σφάλμα του, ὅτι δέν τοῦ φταῖνε μόνο οἱ ἄλλοι, ἀλλά ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ βρίσκεται μέσα του. Μετανιωμένο πῆγε καί **ἐξομολογήθηκε**. Κι ὅπως τοῦ εἶπε ὁ πνευματικός του, **ἄρχισε συχνά νά κοινωνάει**. Χρειάστηκε, βέβαια, σκληρός **ἀγώνας**. Ἀλλά τό θαῦμα ἔγινε! Στή γειτονιά του, στό σχολεῖο του, στήν παρέα του, ὅλοι ὅσοι τόν γνώριζαν μιλοῦσαν γιά ἕνα ἀναστημένο παιδί. Σάν νά πέθανε ὁ παλιός εὐέξαπτος Θύμιος καί ἀναστήθηκε ἕνας νέος, πράος καί μακρόθυμος, τόσο ἀγαπητός σέ ὅλους!

Νίκη κατά τοῦ θυμοῦ

Ὁ ἀναστημένος Χριστός, παιδιά, ἔχει τή δύναμη νά νικᾶ τά πάθη μας. **Αὐτός πού νίκησε τόν θάνατο μπορεῖ νά νικᾶ κάθε κακό πού φωλιάζει μέσα μας**. Μόνοι μας, εἶναι ἀλήθεια, δέν καταφέρνουμε νά ξεπεράσουμε τίς ἀδυναμίες μας. Μέ τή δική Του δύναμη ὅμως νεκρώνεται κάθε κακία κι ἀνασταίνεται ἕνας νέος ἄνθρωπος! Τί χαρά νά εἴμαστε κι ἐμεῖς ἀνάμεσα στούς ἀναστημένους ἀνθρώπους καί νά νικοῦμε μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ τά πάθη μας!

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουμε πάθη. Ἰδιαίτερα **ὁ θυμός εἶναι ἕνα κακό πού δυστυχῶς μᾶς ἀγγίζει ὅλους** ἀνεξαιρέτως, μικρούς καί μεγάλους. Δέν νομίζω νά εἶναι ἐδῶ κανείς πού δέν θύμωσε ποτέ μέ κανέναν...

Εἶναι φοβερό πάθος, παιδιά, ὁ θυμός. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού πάνω στόν θυμό τους σκότωσαν ἀκόμη καί συγγενικά τους πρόσω-

πα. Θυμάστε τόν Σαούλ, τόν πρῶτο βασιλιά τῶν Ἑβραίων; Ἀρχηγό τοῦ στρατοῦ του εἶχε τόν Δαβίδ, πού νεαρό παιδί ἀκόμη εἶχε νικήσει τόν Γολιάθ. Στήν ἀρχή τόν ἐκτιμοῦσε. Ὁ γιός του ὁ Ἰωνάθαν ἔγινε στενός φίλος τοῦ Δαβίδ. Ἄρχισε ὅμως ὁ Σαούλ νά τόν ζηλεύει γιά τή δόξα του. Ὅταν κάποια μέρα ὁ Δαβίδ ἔλειψε ἀπό τό παλάτι, ὁ Ἰωνάθαν τόν ὑποστήριξε. Τότε ὁ Σαούλ θύμωσε τόσο πολύ, ὥστε ἔριξε μέ ὀργή τό δόρυ ἐναντίον τοῦ ἴδιου τοῦ παιδιοῦ του! Εὐτυχῶς ὁ Ἰωνάθαν ἔσκυψε καί γλύτωσε. Ὁ θυμός σκοτεινιάζει τό μυαλό μας.

Θά ἤθελα, παιδιά, τήν ὥρα πού εἶστε θυμωμένοι νά φέρω μπροστά σας ἕναν καθρέφτη, γιά νά δεῖτε τό πρόσωπό σας. Ἀλήθεια σᾶς λέω, θά τρομάξετε! Μοιάζετε **σάν ἕνα ἄγριο πληγωμένο θηρίο**. Εἶναι νά σᾶς φοβᾶται κανείς. Πρόσωπο ἀγριεμένο, κατακόκκινο, μάτια πού πετᾶνε φωτιές, σφιγμένες γροθιές, πόδια πού κλοτσοῦν ὅ,τι βρεθεῖ μπροστά τους, σκέψη θολωμένη, ἀλλά κυρίως σκοτεινιασμένη ψυχή! *(Δείχνουμε στά παιδιά ἕνα θυμωμένο πρόσωπο κι ἕνα θυμωμένο θηρίο, βλ. ἐποπτικό ὑλικό).*

Θά σᾶς κάνω τώρα κάποιες ἐρωτήσεις, γιά ν' ἀπαντήσετε ἐσεῖς: *(Στίς παρακάτω ἐρωτήσεις ἀφήνουμε τά παιδιά ν' ἀπαντήσουν κι ἔ - πειτα συνοψίζουμε).*

- **Μέ ποιούς θυμώνετε;** Μέ ἀδέρφια, συμμαθητές, φίλους, μερικές φορές καί μέ μεγάλους, μέχρι καί μέ τούς γονεῖς σας!

- **Πότε θυμώνετε;** Ὅταν σᾶς πειράζουν, σᾶς χτυπᾶνε, σᾶς παίρνουν κάποια ἀπό τά πράγματά σας, δέν σᾶς κάνουν αὐτό πού ἐσεῖς τούς ζητᾶτε. Τότε θυμώνετε, κατεβάζετε τά μοῦτρα καί δέν μιλᾶτε ἤ κάποιες φορές φωνάζετε καί χτυπᾶτε.

- **Γιατί θυμώνετε;** Ἰδιαίτερα στό σημεῖο αὐτό θέλω τήν εἰλικρίνειά σας: Ἄν σκεφτεῖτε ψύχραιμα καί ὥριμα -εἶστε πιά μεγάλα παιδιά-, θά συνειδητοποιήσετε ὅτι θυμώνετε κυρίως **ὅταν δέν γίνεται τό δικό σας** ἤ **ὅταν ἔχει πληγωθεῖ ὁ ἐγωισμός σας**.

Ἀλλά ἀκόμη καί τίς φορές πού πραγματικά ἔχετε δίκιο νά θυμώσετε, μήπως βγαίνει, παιδιά, τίποτε καλό μέ τόν θυμό; Ἴσα ἴσα, τά πράγματα χειροτερεύουν! Ὅταν εἴμαστε θυμωμένοι, **δέν μποροῦμε νά σκεφτοῦμε σωστά**. Νομίζουμε ὅτι οἱ ἄλλοι εἶναι ἐχθροί μας, δέν μᾶς ἀγαποῦν καί θέλουν τό κακό μας.

Εἶναι ἀλήθεια, βέβαια, ὅτι πολλές φορές καί οἱ ἄλλοι δέν μᾶς ἔχουν φερθεῖ καλά. Ἀλλά μήπως **ἐμεῖς εἴμαστε τέλειοι, δέν κάνουμε λάθη;** Ὅπως, λοιπόν, ἐμεῖς θέλουμε νά μᾶς συγχωρεῖ ὁ Θεός καί οἱ συνάνθρωποί μας γιά τά λάθη πού κάνουμε, **ἔτσι κι ἐμεῖς οἱ ἴδιοι πρέπει νά συγχωροῦμε τούς ἄλλους καί νά μή θυμώνουμε μαζί τους**.

Πῶς ὅμως νά νικήσω τόν θυμό;

▪ Μόλις καταλάβω ὅτι ἔχω θυμώσει, νά προσπαθήσω **νά κρατήσω κλειστό τό στόμα μου**, γιά νά μήν πῶ τίποτε ἄσχημο.

▪ **Ἄς μετρήσω μέχρι τό 20** -ἤ κι ἀκόμη περισσότερο ἄν χρειαστεῖ- κι ὕστερα ἄς μιλήσω.

▪ Ἀκόμη καλύτερα, **ἄς πῶ τό «Πάτερ ἡμῶν»** ἤ τό **«Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με»**.

▪ Ἡ Ἁγία Γραφή, ἐπίσης, μέ συμβουλεύει **νά μήν ἀφήσω νά φτάσει ἡ νύχτα καί νά εἶμαι ἀκόμη θυμωμένος μέ κάποιον**. Γιατί ἄμα ὁ θυμός μείνει μέσα μου τή νύχτα, τό κακό θά βγάλει ρίζες καί θά μέ φαρμακώνει.

▪ Τέλος, ὅταν θυμώνω, **ἄς φέρνω στή σκέψη μου τόν Χριστό μας**, ὅταν ἄδικα Τόν κατηγοροῦσαν καί Τόν ἔσερναν στά δικαστήρια, ὅταν Τόν κορόιδευαν καί Τόν χτυποῦσαν. Αὐτός ἦταν τόσο πράος καί ταπεινός, πού δέν θύμωνε μέ κανέναν ἀλλά τά ὑπέμενε ὅλα, κι ἄς ἦταν τόσο ἄδικα!

Εἶναι ἕνας **δύσκολος μά πολύ ὡραῖος ἀγώνας**, παιδιά, ὁ ἀγώνας κατά τοῦ θυμοῦ. Κι **ἄν ὁ Θεός δεῖ τήν προσπάθειά μου, θά μέ**

βοηθήσει νά νικήσω. Καί πόση χαρά, **πόση εἰρήνη θά ἔχω τότε στήν καρδιά μου!** Κι ὅλοι γύρω μου θά εἶναι εὐχαριστημένοι μαζί μου καί θά μέ ἀγαποῦν. **Τό παιδί πού δέν θυμώνει γίνεται φίλος ἀγαπητός σέ ὅλους**, ὅλοι τό θέλουν στήν παρέα τους. Γίνεται τό **καμάρι** γιά τήν οἰκογένειά του καί τό **καλό παράδειγμα** στήν τάξη του, σέ ὅλο τό σχολεῖο ἀλλά καί στό Κατηχητικό του.

Βοήθα με, Χριστέ μου,
νά διώχνω μακριά μου τόν θυμό,
γιά νά 'χω εἰρήνη στήν καρδιά
καί φίλους πάντα συντροφιά.

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. *Εἰκόνες θυμωμένου παιδιοῦ καί ἄγριου θηρίου.*
2. *Προβολή.*
3. *Παιχνίδι.*
4. *Κατασκευή: Πασχαλίτσα.*